

KINH PHÁP CÚ QUYỂN HẠ

Phẩm 22: THUẬT PHẬT (có 21 bài)

*Phẩm Thuật Phật nói
Thần đức của Phật
Lợi ích độ sinh
Dạy đạo cho đời.*

*Ta thắng vượt qua ác
Thắng tất cả thế gian
Trí tuệ sáng vô cùng
Xóa tối, làm nhập đạo.*

*Phá lưới, không còn ngại
Ái diệt không còn gì
Ý Phật sâu vô cùng
Không sao theo dõi được.*

*Dũng mãnh quyết nhất tâm
Xuất gia ngày đêm diệt
Đoạn nguồn gốc ái dục
Học chánh niệm tỉnh giác.*

*Thấy Thánh để hết uế
Đã vượt năm vực sâu
Phật xuất hiện soi đời
Trừ khổ não mọi người.*

*Sinh làm người thật khó
Được sống còn khó hơn
Phật ra đời rất khó
Khó nghe được Phật pháp.*

*Ta không thầy hướng dẫn
Một mình không bạn bè
Tu các hạnh thành Phật
Từ đó thông Thánh đạo.*

*Thuyền sư vượt nước giỏi
Tinh tấn là cầu đò*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Người đời ý: dòng họ
Bậc giải thoát: anh hùng.*

*Phật: phá ác, giải thoát
Phạm chí: ở trên đất
Học pháp: là trừ dối
Đệ tử: không gieo trồng.*

*Nhẫn: quán hạnh đệ nhất
Niết-bàn: quả tối thượng
Sa-môn: xả trừ tội
Không gây hại người khác.*

*Không phá hại, gây phiền
Giữ giới luật đúng pháp
Không tham, ăn tiết độ
Sống ở chỗ yên tịnh
Ý chân thật, có trí
Là hành lời Phật dạy.*

*Không làm điều ác
Làm các hạnh lành
Tự tịnh tâm ý
Là lời Phật dạy.*

*Phật, Bậc Tôn Quý
Đoạn lậu không tham
Hùng trong họ Thích
Tất cả tùy tâm.*

*Vui thay phước báo!
Nguyện đều thành tựu
Siêng hướng tịch diệt
Tự chứng Niết-bàn.*

*Quy y nhiều nơi
Núi, sông, cây thân
Miếu đền hình tượng
Tế tự cầu phước.*

*Quy y như vậy
Chẳng yên, tầm thường
Không thể giúp ta
Thoát khỏi đau khổ.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Người nào quy y
Phật, Pháp, Thánh chúng
Đạo đức Tứ đế
Tất đắc Chánh kiến.*

*Sinh tử rất khổ
Thấy rõ thoát khổ
Tám đường vượt đời
Trừ hết các khổ.*

*Tự quy Tam bảo
Kiết tường tối thượng
Chỉ có cách này
Thoát tất cả khổ.*

*Bậc sĩ trung chánh
Chỉ đạo không tham
Lợi thay người ấy
Người quy y Phật.*

*Khó gặp bậc Trí
Cũng không dễ có
Họ ở chỗ nào
Thân tộc an lạc.*

*Phật ra đời, vui!
Giảng giáo pháp, vui!
Chúng hòa hợp, vui!
Hòa hợp yên vui!*

M

Phẩm 23: AN NINH (có 14 bài)

Phẩm An Ninh này

*Chỉ rõ an nguy
Bỏ ác là thiện
Vui không bị đọa.*

*Ta sống an tịnh
Không gây oán hờn
Giữa những người oán
Ta sống không oán.*

*Ta sống an tịnh
Không còn các bệnh
Giữa những người bệnh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta sống không bệnh.

*Ta sống an tịnh
Không có lo buồn
Giữa những người buồn
Ta sống không buồn.*

*Ta sống an tịnh
Thanh tịnh vô vi
Ăn bằng pháp lạc
Như trời Quang âm.*

*Ta sống an tịnh
Đạm bạc vô sự
Lửa khắp thế gian
Không thể đốt ta.*

*Thắng sinh thù oán
Thua, khổ bị khinh
Bỏ tâm thua thắng
Không tranh tự an.*

*Dâm nóng hơn lửa
Sân còn hơn độc
Khổ nào bằng thân
Vui nào bằng diệt.*

*Không ham vui nhỏ
Tài nhỏ, tuệ nhỏ
Xét cầu việc lớn
Được an lạc lớn.*

*Ta là Thế Tôn
Giải thoát không khổ
Vượt khỏi ba cõi
Hàng phục chúng ma.*

*Gặp Thánh nhân, vui
Được thân cận, vui
Được thoát kẻ ngu
Làm thiện tự vui.*

*Giữ chánh đạo, vui
Khéo thuyết pháp vui
Không tranh với đời*

Đủ giới thường vui.

*Gần bậc Hiền vui
Như gặp người thân
Gần bậc Nhân trí
Học được cao xa.*

*Đời sống quá ngắn
Sự chết rất nhiều
Học lấy chính yếu
Đến già mới an.*

*Người muốn được cam lộ
Vứt dục vui Diệt đế
Muốn thoát khổ sinh tử
Phải dùng vị cam lộ.*

M

Phẩm 24: HIẾU HỠ (có 12 bài)

Phẩm Hiếu Hỷ này

*Dạy người vui nhiều
Thường không tham dục
Thì không lo buồn.*

*Trái đạo thuận theo mình
Thuận đạo thì tự nghịch
Bỏ pháp theo sở thích
Là thuận theo ái dục.*

*Không chạy theo yêu mến
Chẳng từ bỏ kẻ ghét
Yêu không gặp thì khổ
Ghét phải gặp cũng buồn.*

*Vậy chớ tạo yêu mến
Do yêu nên có ghét
Ai trừ hết triền phược
Không yêu, không bị ghét.*

*Luyện ái sinh buồn
Luyện ái sinh sợ
Không còn luyện ái
Không sợ, không buồn.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giữ giới không tham
Chí thành biết tà
Tu thân gần đạo
Mọi người kính mến.*

*Không làm theo dục
Nghĩ đúng mới nói
Tâm không tham ái
Cắt dòng sinh tử.*

*Người đi đã lâu
Bình an trở về
Thân quyến cùng nhau
Hoan hỷ chào đón.*

*Người ưa làm phước
Đời này, đời kia
Tự hưởng phước báo
Như thân vui đón.*

*Làm theo lời Phật
Ngăn cấm việc ác
Mến người gần đạo
Xa đạo chớ thân.*

*Gần và xa đạo
Kết quả khác nhau
Gần đạo sinh Thiên
Xa đạo đọa ngục.*

M

Phẩm 25: PHẢN NỘ (có 26 bài)

Phẩm Phản Nộ dạy

*Thấy sân hận hại
Khoan dung, từ hòa
Trời giúp, người mến.*

*Phản nộ không thấy pháp
Phản nộ không biết đạo
Người trừ được phản nộ
Phước vui thường theo thân.*

*Tham dâm không thấy pháp
Ý ngu si cũng vậy
Người bỏ dâm trừ si
Người ấy phước số một.*

*Ai ngăn được giận
Như ngừng xe chạy
Là người lái giỏi
Bỏ tối ra sáng.*

*Nhẫn nhục thắng giận
Thiện thắng bất thiện
Hay cho thắng tham
Thành thật thắng dối.*

*Không dối, không giận
Ý không tham cầu
Làm ba việc này
Chấn chấn sinh Thiên.*

*Thường chế ngự thân
Từ tâm không giết
Được sinh cõi Thiên
Đến đó an lạc.*

*Ý luôn tỉnh giác
Ngày đêm siêng học
Lậu hết, ý thông
Chắc đến Niết-bàn.*

*Từ xưa đến nay
Loài người chê nhau
Nói nhiều bị chê*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói ít bị chê
Nói vừa bị chê
Sống khó tránh chê.

Kẻ phàm ý dục
Không thể trung dung
Cả khen và chê
Chỉ vì danh lợi
Minh trí khen ngợi
Là bậc Hiền nhân.

Bậc tuệ giữ giới
Không có chỗ chê
Sạch như La-hán
Chẳng ai vu báng
Chư Thiên khen ngợi
Phạm, Thích tán dương.

Thường bảo vệ thân
Ngăn chặn giận dữ
Thân không làm ác
Siêng tu đức hạnh.

Thường bảo vệ miệng
Ngăn chặn giận dữ
Miệng không nói ác
Tụng tập giáo pháp.

Thường bảo vệ tâm
Ngăn chặn giận dữ
Tâm không nghĩ ác
Tư duy niệm đạo.

Cẩn thận thân, lời
Giữ gìn ý nghĩ
Hành đạo, bỏ sân
Nhẫn mới hùng cường.

Vứt sân, bỏ mạn
Tránh xa tham ái
Không đắm danh sắc
Vô vi diệt khổ.

Nổi sân, diệt ngay
Dâm sinh, cấm ngay

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không còn ngu si
Nhờ đây an ổn.*

*Không sân ngủ yên
Giận hại, dâm lo
Nộ là gốc độc
Phạm chí ý hòa
Nói thiện được khen
Đoạn sân không khổ.*

*Đồng chí tương cận
Biết rõ việc ác
Ngăn chớ nổi sân
Bị lửa khổ đốt.*

*Không biết tầm quý
Không ngăn phần nộ
Bị giận sai khiến
Không từ việc gì.*

*Có sức dùng binh
Không sức dùng nhu
Nhẫn là tối thượng
Nên thường nhẫn nhục.*

*Bị nhiều người khinh
Bạc dưỡng, nhẫn nhục
Nhẫn là tối thượng
Nên thường phải nhẫn.*

*Ta cùng với người
Đáng sợ có ba
Biết họ tự sân
Tự ta diệt sân
Cả hai cùng làm
Ta làm, họ dạy
Biết họ tự sân
Tự ta diệt sân.*

*Thiện trí thắng ngu
Gặp lời thô ác
Người muốn thường thắng
Hãy tự im lặng.*

Kẻ làm việc ác

Sân bị quả sân
Bị sân không đáp
Thắng kẻ đấu tranh.

M

Phẩm 26: TRẦN CẤU (có 19 bài)

Phẩm Trần Cấu này

Phân biệt thanh trược
Nên học tinh khiết
Không làm ô nhục.

Sống không hành thiện
Chết đọa cõi ác
Mạng sống trôi nhanh
Tư lương không có.

Nên cầu trí tuệ
Thấp sáng định ý
Trừ ố, thanh tịnh
Thoát khỏi khổ hình.

Bậc trí tuân tự
Từng bước tinh tấn
Trừ cấu nơi tâm
Như thợ lọc vàng.

Ác do tâm sinh
Trở lại hại thân
Như sắt sinh sét
Lại ăn mục sắt.

Không tụng niệm: lời dơ
Không siêng quét: bẩn nhà
Không trang sức: sắc xấu
Phóng dật làm việc nhơ.

Xan tham nhơ bố thí
Bất thiện làm hạnh nhơ
Đời này và đời sau
Ác pháp là cấu ố.

Nhờ trong các nhờ
Chẳng gì bằng si
Học phải bỏ ác
Tỳ-kheo vô cấu.

Sống không hổ, dễ
Như chim giành ăn
Trơ mắt chịu nhục
Gọi là sống ướ.

Liêm sỉ tuy khó
Thật giữ thanh bạch
Tránh nhục, cao thượng
Gọi là sống sạch.

Kẻ ngu ưa giết
Nói không thành thật
Lấy của không cho
Thông gian vợ người.

Phóng dật phạm giới
Đam mê uống rượu
Vị ấy đời đời
Tự bứng gốc mình.

Người biết như vậy
Không được niệm ác
Gần ngu, phi pháp
Tự đốt khổ mãi.

Ai tin bố thí
Lại muốn tiếng khen
Gần kẻ hư vinh
Không nhập tịnh định.

Đoạn tất cả dục
Chặt gốc ý ấy
Ngày đêm chuyên nhất
Tất nhập tịnh định.

Tham dục theo trần
Nhiễm trần bị rớt
Không nhiễm không theo
Sạch thoát ngu si.

Thấy người tự hại
Thường tỉnh giác mình
Theo lậu tự hại

Hết lậu, sạch cấu.

*Lửa nào nóng bằng dâm
Mau lẹ nào bằng sân
Lưới nào kín bằng si
Sông nào bằng dòng ái.*

*Hư không không dấu vết
Sa-môn không ý riêng
Phàm phu đều thích ác
Phật thanh tịnh vô uế.*

*Hư không không dấu vết
Sa-môn không ý riêng
Thế gian đều vô thường
Phật vô ngã, ngã sở.*

M

Phẩm 27: PHỤNG TRÌ (có 17 bài)

Phẩm Phụng Trì này

*Giảng giải đạo nghĩa
Pháp quý đức hạnh
Không tham xa xỉ.
Người thích kinh đạo
Không tranh lợi dưỡng
Có lợi hay không
Không dục không mê.*

*Thường từ, hiếu học
Chính tâm hành động
Giữ gìn tuệ quý
Đây chính là đạo.*

*Gọi là bậc Trí
Chẳng phải nói giỏi
Yên ổn, không sợ
Làm thiện là trí.*

*Người phụng trì pháp
Không vì nói nhiều
Tuy được nghe ít
Thân hành đúng pháp
Giữ đạo không quên
Đáng gọi trì pháp.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Gọi là trưởng lão
Chẳng phải tuổi cao
Thân già tóc bạc
Chỉ là ngu xuẩn.

Người hiểu đúng pháp
Tự chế, nhân từ
Sáng suốt thanh khiết
Mới là Trưởng lão.

Gọi là xinh đẹp
Không vì như hoa
Nhưng tham, phù phiếm
Nói, làm trái nhau.

Ai bỏ được ác
Hết tận gốc rễ
Tuệ không sân hận
Mới là xinh đẹp.

Gọi là Sa-môn
Không do cạo tóc
Nói dối tham lam
Ái dục như phàm.

Ai không làm ác
Phát huy đạo pháp
Diệt tâm ý xấu
Mới là Sa-môn.

Gọi là Tỳ-kheo
Không vì khát thực
Tà hạnh cầu người
Chỉ là danh suông.

Ai bỏ nghiệp tội
Tịnh tu phạm hạnh
Tuệ phá trừ ác
Mới là Tỳ-kheo.

Là bậc Hiền trí
Chẳng vì im lặng
Dụng tâm bất tịnh
Chỉ là bề ngoài.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người tâm vô vi
Trong ngoài thanh tịnh
Giải thoát ngã nhân
Mới là Hiền trí.

Là bậc có đạo
Không cứu một vật
Giúp khắp mọi loài
Không hại, có đạo.

Giới nhiều, ít nói
Ta hành thành thật
Tâm ý đặc định
Phải do ngăn ngừa.

Ý hiểu, muốn yên
Chớ sống theo phàm
Kết sử chưa hết
Không thể giải thoát.

M

Phẩm 28: ĐẠO HẠNH (có 28 bài)

Phẩm Đạo Hạnh này

Chỉ dạy chính yếu
Về đường giải thoát
Rất là tốt đẹp.

Tám chánh: đường tối thượng
Bốn đế: pháp trùm khắp
Không tham: hạnh tối thượng
Cho đèn tất được sáng.

Đường này không còn sợ
Thấy thanh tịnh vượt đời
Phá hoại được quân ma
Gắng làm diệt tà khổ.

Ta đã dạy đường chánh
Rất sáng suốt, thù thắng
Nghe rồi phải tự đi
Đi mới thoát lưới tà.

Sinh tử khổ, vô thường
Quán thấy bằng trí tuệ
Muốn thoát tất cả khổ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hành đạo trừ tất cả.

*Sinh tử vô thường, không
Quán thấy bằng trí tuệ
Muốn thoát tất cả khổ
Phải chuyên cần hành đạo.*

*Cần làm phải làm ngay
Chớ như ngu lẩn tránh
Lười biếng, chỉ biết nhìn
Trí cùn, chẳng đạt đạo.*

*Niệm đúng là chánh niệm
Niệm không đúng là tà
Trí tuệ không sinh tà
Chánh tư duy, đạt đạo.*

*Cẩn thận lời, chánh ý
Thân không làm bất thiện
Người hộ trì ba nghiệp
Phật dạy, phải đắc đạo.*

*Chặt cây không bứng gốc
Gốc còn, cây mọc lại
Bứng gốc, cây không còn
Tỳ-kheo chứng Niết-bàn.*

*Nếu chưa đoạn tuyệt
Luyến ái thân thích
Ý tham tự trời
Như bê thích sữa.*

*Đoạn dục tận gốc
Sinh tử không ngại
Người ấy gần đạo
Mau chứng Niết-bàn.*

*Già vì tham dâm
Bệnh do giận dữ
Chết bởi ngu si
Trừ ba, đắc đạo.*

Giải thoát trước sau

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vượt giữa, sang kia
Diệt hết tà niệm
Không còn già chết.

Người ham vợ con
Không quán pháp bệnh
Thần chết vụt đến
Như nước lũ dâng.

Cha con không cứu
Mong gì thân thích
Mạng hết, nhờ thân
Như mù giữ đèn.

Tuệ hiểu ý này
Phải tu kinh giới
Cần hành, vượt đời
Hết tất cả khổ.

Viễn ly ngu si
Như gió đùa mây
Diệt hết vọng tưởng
Là chánh tri kiến.

Trí lớn nhất đời
An lạc vô vi
Biết học chánh pháp
Sinh tử không còn.

Biết các hành: không
Thấy rõ bằng tuệ
Chán khổ thế gian
Đường này diệt khổ.

Biết các hành: khổ
Thấy rõ bằng tuệ
Chán khổ thế gian
Đường này diệt khổ.

Các hành: vô ngã
Thấy rõ bằng tuệ
Chán khổ thế gian
Đường này diệt khổ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta dạy người pháp
Nhớ mũi tên ái
Hãy tự cứu mình
Bằng lời Như lai.

Các nghiệp Ta đã diệt
Hết luân hồi sinh tử
Giải thoát chẳng một người
Dạy pháp làm mất đạo.

Sông mạnh chảy về biển
Nước đầy thì mau tràn
Nói pháp cho người trí
Mau hưởng vị cam lộ.

Pháp luân chưa từng nghe
Chuyển vì thương chúng sinh
Thế nên người phụng trì
Giữ theo vượt ba cõi.

Trong ba niệm, niệm thiện
Ba niệm, chớ niệm ác
Niệm từ nghĩ đến làm
Diệt ác: chánh tinh tấn.

Tam định là bỏ niệm
Xả ly, hành vô lượng
Được ba, trừ ba nhóm
Giải kiết là chánh niệm.

Biết trì giới ngăn ác
Tư duy tuệ thích niệm
Biết rõ đời thành bại
Ngăn ý, thoát tất cả.

M

Phẩm 29: QUẢNG DIỄN (có 14 bài)

Phẩm Quảng Diễn dạy

Dù thiện hay ác
Chứa nhỏ thành lớn
Kệ tụng chứng minh.

Bỏ an ổn nhỏ
Được an lạc lớn
Bậc tuệ bỏ nhỏ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Được hưởng phước lớn.

*Gây khổ cho người
Muốn mình hạnh phúc
Họa mãi theo thân
Tự gây oán lớn.*

*Đã làm nhiều việc
Cả việc không nên
Múa hát phóng dật
Nết xấu tăng dần.*

*Tinh tấn tu hành
Làm đúng, bỏ sai
Niệm thân tỉnh giác
Chính là chánh cần.*

*Thông minh trí tuệ
Học vấn quảng bác
Hiểu biết rộng dần
Như dầu vào nước.*

*Ý cùn trí cạn
Không ham học hành
Hiểu biết thu hẹp
Như bơ vào nước.*

*Gần đạo danh sáng
Như tuyết đỉnh núi
Xa đạo tối tăm
Như tối bản tên.*

*Làm đệ tử Phật
Thường tự tỉnh giác
Ngày đêm niệm Phật
Niệm Pháp, niệm Tăng.*

*Làm đệ tử Phật
Thường tự tỉnh giác
Ngày đêm thiền định
Vui quán, nhất tâm.*

*Người phải luôn chú ý
Khi ăn biết tự bớt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Là giảm khổ bởi tham
Điều độ thì sống lâu.*

*Học khó, trừ tội khó
Sống tại gia cũng khó
Sống chung đồng lợi khó
Khó nhất vượt luân hồi.*

*Tỳ-kheo cầu xin khó
Sao không tự cố gắng
Tinh tấn đắc tự tại
Không còn cầu người nữa.*

*Có tín thì giới thành
Nhờ giới nhiều quả báu
Nhờ giới sống an vui
Hiện tại được cúng dường.*

*Khi đi và khi nằm
Hành động không phóng dật
Tinh cần luôn điều tâm
An vui sống giữa rừng.*

M

Phẩm 30: ĐỊA NGỤC (có 16 bài)

Phẩm Địa Ngục này

*Nói việc Nê-lê
Làm ác chịu ác
Tội báo không tha.*

*Nói dối, gần địa ngục
Làm mà nói không làm
Hai tội đều bị quả
Tự gây, nghiệp kéo đi.*

*Trên thân mặc pháp y
Làm ác, không giữ giới
Kẻ chìm trong việc ác
Chắc chắn đọa địa ngục.*

*Phạm giới, hưởng cúng dường
Đúng lý, thà tự hại
Như nuốt viên sắt nóng
Lửa đốt cháy thành than.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phóng dật có bốn việc
Ưu xâm phạm vợ người
Gây họa không làm phước
Chê bai và dâm dật.

Không phước, đọa ác thú
Sợ hãi, không an vui
Bị phép vua hành phạt
Chết bị rơi địa ngục.

Như nhỏ nắm cỏ bén
Không chặt bị đứt tay
Học giới, không giữ giới
Tự hại đọa địa ngục.

Sống buông lung lười biếng
Không thể trừ phiền não
Phạm hạnh bị hoen ố
Không hưởng được phước lớn.

Việc cần làm phải làm
Cương quyết làm hết sức
Tránh xa những đường tà
Chớ tung ra bụi trần.

Làm việc không nên làm
Sau chịu nhiều đau khổ
Làm thiện thường thuận tốt
Vừa ý không hối hận.

Ai với các việc ác
Sắp làm hoặc đã làm
Không mở được khổ này
Tội đến không tránh được.

Đối chứng cầu lợi
Hành động bất chánh
Oán gièm người thiện
Cố hại người ngay
Tội trói kẻ ấy
Tự nhào xuống hố.

Như giữ biên ải
Trong ngoài kiên cố
Tự giữ tâm mình

*Phi pháp không sinh
Phạm giới bị khổ
Phải đọa địa ngục.*

*Đáng hổ chẳng hổ
Không hổ lại hổ
Sống với tà kiến
Chết đọa địa ngục.*

*Đáng sợ chẳng sợ
Không sợ lại sợ
Tin theo tà kiến
Chết đọa địa ngục.*

*Đáng tránh không tránh
Nên đến không đến
Học tập tà kiến
Chết đọa địa ngục.*

*Đáng gần nên gần
Nên xa thì xa
Luôn giữ chánh kiến
Chết sinh cõi thiện.*

M

Phẩm 31: TƯỢNG DỤ (có 18 bài)

Phẩm Tượng Dụ này

*Dạy người chánh thân
Làm thiện được thiện
Phước báo chắc vậy.*

*Ta như voi chiến
Không sợ trúng tên
Thường dùng thành tín
Độ người không giới.*

*Như voi thuần thực
Xứng để vua cỡi
Người thuần thực giỏi
Mới nhận thành tín.*

*Tuy thường huấn luyện
Như ngựa mới kìa
Như voi thuần thực*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không bằng tự điều.

*Voi ngựa không đưa
Tận nơi người muốn
Chỉ người tự điều
Mới được thuần thực.*

*Như voi tên Tài Thủ
Phát dục khó cấm ngăn
Trói lại, chẳng cho ăn
Nhưng vẫn còn hung dữ.*

*Kẻ chìm trong việc ác
Thường tự trói bằng tham
Như voi không biết đủ
Nên thường nhập bào thai.*

*Xưa ý này ngu độn
Thường phóng dật cầu an
Nay bỏ, hàng phục dục
Như dùng móc điều voi.*

*Thích đạo không phóng dật
Thường tự giữ gìn tâm
Là diệt khổ cho thân
Như voi vượt khỏi hầm.*

*Nếu được bạn hiền trí
Cùng nhau siêng làm thiện
Biết chế phục ý riêng
Đạt đến chỗ đồng tâm.*

*Không được bạn hiền trí
Gặp phải bạn xấu ác
Như vua bỏ thành ấp
Sống riêng không làm ác
Thà một mình làm thiện
Như voi tự giữ thân.*

*Sống có ích là an
Bạn nhu hòa là an
Chết có phước là an
Không bị ác là an.*

Có mẹ phục vụ, vui

*Có cha phục vụ, vui
Đời có Sa-môn, vui
Mọi người có đạo, vui.*

*Trì giới đến già an
Chánh tín nơi chánh thiện
Trí tuệ thân rất an
Không làm ác, an nhất.*

*Như ngựa thuần thực
Làm theo hiểu biết
Tín giới tinh tấn
Định pháp đầy đủ
Minh hạnh thành lập
Nhẫn cùng định ý
Là đoạn các khổ
Tùy ý như vậy
Nhờ đó đắc định
Như ngựa vua cỡi.*

*Đoạn nhuế, vô lậu
Là hưởng Thiên lạc
Không sống phóng dật
Từ đó giác ngộ
Tuấn mã vượt hèn
Vứt ác là hiền.*

M

Phẩm 32: ÁI DỤC (có 32 bài)

Phẩm Ái Dục dạy

*Dâm dục ân ái
Người đời vì chúng
Sinh nhiều khổ não.*

*Tâm phóng dật dâm hạnh
Ái dục thêm cảnh nhánh
Thêm đời này đời khác
Như khỉ tham hái trái.*

*Ai khổ vì ái dục
Ái dục trói thế gian
Buồn khổ ngày đêm tăng
Quấn quýt như dây leo.*

Người mê hoặc ân ái
Không bỏ được dục tình
Khổ vì ái tăng thêm
Như nước rỉ đầy ao.

Nguyên nhân làm ưu buồn
Nhiều nỗi khổ trong đời
Chỉ vì duyên ái hữu
Diệt ái không còn buồn.

Vứt lo, ý ta an
Không ái, chẳng luân hồi
Không lo, không mong cầu
Không ái thì được an.

Có ái đến khi chết
Quán quýt nhiều thân thuộc
Đi trên đường lo dài
Khổ ái làm nguy ách.

Là người hành đạo
Không gần với dục
Trước diệt gốc ái
Không còn thân rễ
Không như cắt lau
Làm dục sinh lại.

Như cây rễ sâu chắc
Tuy chặt vẫn mọc cành
Ý ái chưa trừ hết
Phải bị khổ não hoại.

Như khỉ xa rừng cây
Thoát rồi quay trở lại
Loài người cũng như vậy
Thoát ngục lại vào ngục.

Ý tham dục chảy mãi
Huân tập với kiêu mạn
Tư tưởng theo ái dục
Mê muội, chẳng thấy gì.

Ý tưởng chảy khắp nơi
Dục quán như cỏ rối
Nhờ trí tuệ thấy rõ

Mới chặt gốc ý dục.

Người chìm trong bể ái
Vọng tưởng dục tràn lan
Ái dục sâu không đáy
Già chết vì ái này.

Không chặt bỏ cành nhánh
Chỉ nuôi thêm tham dục
Vì nuôi ong tay áo
Kẻ ngu phải lo buồn.

Bị còng giam trong ngục
Trí không cho là chắc
Ngu thân cận vợ con
Ái nhiễm này chắc bền.

Tuệ nói ái là ngục
Sâu chắc khó thoát ra
Thế nên cố chặt bỏ
Không còn dục mới yên.

Thấy sắc, tâm mê hoặc
Chẳng quán niệm vô thường
Ngu cho là mỹ thiện
Nào biết sắc không chân.

Tự nốt trong dâm lạc
Như tầm làm kén trời
Người trí bỏ, không màng
Không dục, không còn khổ
Người tâm ý phóng dật
Thấy dâm cho là tịnh
Ý ân ái bùng lên
Từ đó tạo lao ngục.

Người tỉnh giác diệt dâm
Thường niệm dục bất tịnh
Nhờ đó thoát ngục tà
Không còn khổ già chết.

Tự trùm bằng lưới dục
Tự che bằng dù ái
Phóng túng trời trong ngục
Như cá lọt vào lờ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bị già chết theo mãi
Như ghé theo vú mẹ
Ly dục, không theo ái
Thoát lưới, không bị nhốt.*

*Hết đường, trừ ngực trời
Thoát tất cả bả thử
Đều vượt qua tất cả
Chính là bậc Đại sĩ.*

*Chớ thân người xa pháp
Chớ thân kẻ nhiễm ái
Người không đoạn ba đời
Tất đọa vào biên kiến.*

*Ai hiểu tất cả pháp
Không vướng vào các pháp
Thoát tất cả ý dục
Chính là thông Thánh ý.*

*Các thí, thí pháp hơn
Các vị, đọa vị hơn
Các vui, vui pháp hơn
Ái hết, không còn khổ.*

*Ngu lấy tham tự trời
Không cầu sang bờ kia
Kẻ ngu tham tài, sắc
Hại mình và hại người.*

*Ý ái dục là ruộng
Tham sân si là giống
Cho hết, thoát thế gian
Được phước vô cùng tận.*

*Bạn ít, hàng hóa nhiều
Thương nhân lo sợ mãi
Giặc tham dục hại mạng
Bậc tuệ không tham dục.*

*Tâm có nhiều loại dục
Không chỉ là năm dục
Ngược lại, đoạn năm dục
Chính là bậc Dũng sĩ.*

*Không dục, không có sợ
Bình thản không khổ đau
Trừ dục, diệt phiền não
Là thoát hẳn vực sâu.*

*Dục, ta biết gốc người
Ý do tư tưởng sinh
Ta không tư tưởng dục
Thì người không hiện hữu.*

*Chặt cây không hết
Từ cây sinh ác
Chặt cây sạch cành
Tỳ-kheo diệt độ.*

*Như cây chưa chặt
Cành ái mọc thêm
Tâm trôi vào đây
Như bê theo mẹ.*

M

Phẩm 33: LỢI DƯỞNG (có 20 bài)

Phẩm Lợi Dưỡng này

*Dạy ta phòng tham
Thấy lợi, nhớ nghĩa
Không để ướm sinh.*

*Chuối trở buồng nên chết
Tre lau cũng như vậy
Lửa mang thai phải chết
Người tự sát vì tham.*

*Như vậy tham không lợi
Nên biết do si sinh
Ngu ham lợi, hại trí
Đầu bị rơi xuống đất.*

*Trời mưa bẩy báu
Vẫn không thỏa mãn
Vui ít khổ nhiều
Giác vậy là trí.*

Tuy dục cõi trời

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tuệ bỏ không tham
Vui thoát ân ái
Là đệ tử Phật.

Xa đạo thuận tà
Tỳ-kheo tham lợi
Chỉ có tâm xan
Mong cúng cho mình.

Chớ tham lợi này
Xuất gia gây tội
Trái chí nguyện rồi
Tu hành vô ích.

Ngu suy nghĩ ngu
Dục mạn tăng lên
Lạ thay! Mất lợi
Không gần Niết-bàn.

Biết đúng việc này
Tỳ-kheo Phật tử
Không tham lợi dưỡng
Độc cư, vứt dục
Tự không ý thị
Chẳng mong nơi người.

Tỳ-kheo vọng tưởng
Không chứng chánh định
Muốn sống an lạc
Ngăn tâm, tự tỉnh.

Không biết điều độ
Y phục ăn uống
Muốn sống an lạc
Ngăn tâm, tự tỉnh.

Thọ nhận tri túc
Giữ hành một pháp
Muốn sống an lạc
Ngăn tâm, tự tỉnh.

Như chuột trong hang
Ẩn dật học tập
Nghe nhiều thêm lợi
Tư duy, giữ giới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trí tuệ đầy đủ
Tinh tấn, thanh tịnh
Chứng được ba minh
Giải thoát vô lậu.
Trí thức cạn hẹp
Chẳng nhớ được gì
Cả đến uống ăn
Phải nhờ người khác
Lại có ác tâm
Tranh giành lợi dưỡng.

Tham lợi kết oán
Cố mặc Pháp y
Chỉ mong ăn uống
Không theo lời Phật.

Nên biết lỗi này
Lợi dưỡng đáng sợ
Nhận ít không khổ
Tỳ-kheo tâm xả.

Không ăn mạng chẳng còn
Ai có thể nhịn đói
Nên: 'dĩ thực vi tiên'
Biết vậy, không ganh ghét.

Ganh trước hại ta
Sau lại hại người
Đánh người, bị đánh
Chẳng bao giờ trừ.

Thà ăn đá cháy
Uống nước đồng sôi
Không được phá giới
Ăn của tín thí.

M

Phẩm 34: SA-MÔN (có 32 bài)

Phẩm Sa-môn này
Dạy theo chánh pháp
Đệ tử học hành
Đắc đạo giải thoát.

Điều phục luôn bốn căn
Thân ý đều chân chánh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tỳ-kheo hành như vậy
Không còn bị khổ đau.

Tay chân không làm bậy
Nói ít, làm đúng lời
Nội tâm vui thiền định
Đơn độc sống tịch nhiên.

Học nên giữ miệng
Ít nói, từ tốn
Nói ra pháp nghĩa
Lời lẽ dịu dàng.

Ưu thích chánh pháp
Chánh tư duy pháp
Tỳ-kheo y pháp
Không sống trái pháp.

Học không vì lợi
Không ganh với người
Tỳ-kheo hiểu thắng
Ý không sao định.

Tỳ-kheo biết đủ
Đã nhận không chứa
Thanh tịnh, không nhiễm
Chư Thiên khen ngợi.

Tỳ-kheo Từ bi
Ái kính lời Phật
Thâm nhập chỉ quán
Diệt hành, sống an.

Tất cả danh sắc
Chẳng còn mê chấp
Không chấp không khổ
Mới là Tỳ-kheo.

Tỳ-kheo tát thuyền
Thuyền trống đi nhanh
Trừ tham, sân, si
Chính là Niết-bàn.

Vứt năm, trừ năm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tư duy năm căn
Phân biệt được năm
Mới vượt sông sâu.*

*Thiền không phóng dật
Chớ sống dục loạn
Đừng nuốt đồng sôi
Đốt thân, tự khổ.*

*Không thiên, chẳng trí
Không trí, chẳng thiên
Theo đường thiền trí
Được đến Niết-bàn.*

*Nên học pháp không
Yên tịnh ngăn ý
Vui sống độc cư
Nhất tâm quán pháp.*

*Chế ngự năm ấm
Giữ ý như nước
Thanh tịnh hòa nhã
Hưởng vị cam lộ.*

*Tỳ-kheo có tuệ
Không nhận tài sản
Nhiếp căn, biết đủ
Kiên trì giới luật
Cầu thầy bạn lành
Sống đời tịnh hạnh.*

*Bậc Trí trưởng thành
Thoát khổ được vui
Như hoa Vệ sư
Tàn thì rụng cánh.*

*Bỏ tham sân si
Tự thoát sinh tử
Giữ gìn thân lời
Tâm ý tịch tịnh.
Tỳ-kheo bỏ tục
Vì hưởng an tịnh
Phải sách tấn thân
Tranh đấu với tâm.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Giữ thân, chánh niệm
Tỳ-kheo sống an
Ta tự xét ta
Biết không có ngã
Nên điều phục ngã
Vô ngã là hiền.

Vui theo lời Phật
Thêm nhiều hoan hỷ
Đạt đến tịch diệt
Hành diệt, an lạc.

Có người nhỏ tuổi
Thực hành lời Phật
Chiếu sáng thế gian
Như trời không mây.

Vứt mạn không còn kiêu
Tĩnh như sen trong nước
Tu học vứt bỏ thử
Biết rõ thoát thế gian.

Cắt ái không vương vấn
Bất nhiễm như hoa sen
Tỳ-kheo vượt qua sông
Thắng dục, sáng thế gian.

Vượt dòng tự ngã
Khước trừ tâm dục
Người không cắt dục
Ý vẫn buông lung.

Làm đi! Làm đi!
Phải gắng chế ngự
Xuất gia còn lười
Ý vẫn bị nhiễm.

Tu hành biếng nhác
Phiền não khó trừ
Phạm hạnh không sạch
Sao đến giải thoát.

Sa-môn hạnh gì!
Buông lung tâm ý
Đến đâu vương đó

Chạy theo vọng tưởng.

*Thân mặc ca-sa
Không bỏ việc ác
Kẻ ác làm ác
Bị đọa đường ác.*

*Kẻ khó dạy bảo
Như uốn cây khô
Ta làm vì ta
Sao không tinh tấn.*

*Ngăn tâm chẳng sạch
Tất còn phóng túng
Bỏ tham niệm đạo
Mới đúng ngăn tâm.*

*Ngăn tâm chẳng sạch
Phóng đãng bất tín
Diệt được các khổ
Sa-môn bậc thượng.*

M

Phẩm 35: PHẠM CHÍ (có 40 bài)

Phẩm Phạm Chí này

*Nói làm thanh bạch
Tu học không nhiễm
Xứng danh Đạo sĩ.*

*Vượt dòng thoát qua
Vô dục như Phạm
Biết hành phải diệt
Gọi là Phạm chí.*

*Dùng chỉ và quán
Thanh tịnh vượt vực
Thoát các kết dục
Gọi là Phạm chí.*

*Ưa thích, chán ghét
Vứt bỏ cả hai
Xả ly tham dâm
Gọi là Phạm chí.
Tư duy thanh tịnh
Hành động vô lậu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cầu chứng vô sinh
Gọi là Phạm chí.*

*Nhật sáng ban ngày
Nguyệt sáng ban đêm
Giáp sáng quân binh
Thiền sáng người tu
Chư Phật ra đời
Chiếu sáng tối tăm.*

*Chẳng cạo tóc, nói lành
Là Sa-môn, Phạm chí
Ai từ bỏ các ác
Mới chính là Đạo nhân.*

*Vứt ác là Phạm chí
Vào chánh là Sa-môn
Phá ngã, không làm ác
Thật chính là xuất gia.*

*Ai bỏ ái dục
Tâm không vương vấn
Đã bỏ, đã chánh
Là diệt các khổ.*

*Thân miệng và ý
Sạch không lỗi lầm
Giữ gìn ba nghiệp
Chính là Phạm chí.*

*Tâm ai hiểu rõ
Lời dạy của Phật
Quán tâm hướng về
Thanh tịnh như nước.*

*Chẳng phải bện tóc
Gọi là Phạm chí
Chí thành hành pháp
Thanh bạch là hiền.*

*Búi tóc, không tuệ
Áo cỏ làm chi
Trong còn chấp trước
Ngoài bỏ ích gì?*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mặc áo tầm thường
Thân hành theo pháp
Độc cư tư duy
Gọi là Phạm chí.

Phật không dạy điều
Khen mình chê người
Chân thật không dối
Mới là Phạm chí.

Đoạn tuyệt dục vọng
Ý chí không dâm
Theo dõi vút dục
Gọi là Phạm chí.

Vượt sông sinh tử
Cố gắng thoát qua
Tự giác vượt hào
Gọi là Phạm chí.

Bị mắng bị đánh
Im lặng không giận
Có sức nhẫn nhục
Gọi là Phạm chí.

Ai bị khinh khi
Chánh niệm giữ giới
Vững điều phục thân
Gọi là Phạm chí.

Tâm bỏ pháp ác
Như rấn lột da
Không nỡ bởi dục
Gọi là Phạm chí.

Hiểu đời là khổ
Nên diệt ý dục
Bỏ gánh nặng xuống
Gọi là Phạm chí.

Tuệ hiểu sâu xa
Rõ đạo, phi đạo
Hành đúng thượng pháp
Gọi là Phạm chí.

Vứt bỏ cư gia
An lạc không nhà
Ít muốn biết đủ
Gọi là Phạm chí.

Không còn mutu sinh
Không tâm tàn hại
Không bị phiền não
Gọi là Phạm chí.

Hòa với tranh giành
Bị hại không oán
Dùng thiện báo ác
Gọi là Phạm chí.

Bỏ tham, sân, si
Kiêu mạn, các ác
Như rắn lột da
Gọi là Phạm chí.

Đoạn tuyệt việc đời
Không nói lời xấu
Thực hành tám Chánh
Gọi là Phạm chí.

Pháp ác trên đời
Dài, ngắn, lớn, nhỏ
Đều không quan tâm
Gọi là Phạm chí.

Đời này sống sạch
Đời sau không ướ
Không lấy không bỏ
Gọi là Phạm chí.

Không chấp vào thân
Không tụng vô nghĩa
Hành theo Niết-bàn
Gọi là Phạm chí.

Với tội và phước
Siêu việt cả hai
Không vướng trần lụy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Gọi là Phạm chí.

*Tâm hỷ không bợn
Như trăng tròn sáng
Không hủy báng ai
Gọi là Phạm chí.*

*Chạy theo tà kiến
Rơi hố khổ đau
Muốn vượt lên bờ
Đừng nghe lời bậy
Diệt không sinh nữa
Gọi là Phạm chí.*

*Đã đoạn ân ái
Xuất gia vô dục
Diệt sạch ái, hữu
Gọi là Phạm chí.*

*Vượt khỏi nhân gian
Không cầu cõi trời
Không về cõi nào
Gọi là Phạm chí.*

*Bỏ thương và ghét
Không còn các uẩn
Chiến thắng thế gian
Gọi là Phạm chí.*

*Đời này cuối cùng
Chết không sinh nữa
Giác ngộ siêu việt
Gọi là Phạm chí.*

*Vượt qua năm đạo
Không còn chỗ rơi
Ái tập không còn
Gọi là Phạm chí.*

*Ở trước và sau
Ở giữa cũng không
Không giữ, không bỏ
Gọi là Phạm chí.*

Bạc rất hùng dũng

*Tự mình giải thoát
Giác ngộ, bất động
Gọi là Phạm chí.*

*Tự biết đời trước
Những nơi trải qua
Không còn tái sinh
Trí thông đạo huyền
Sáng như Mâu-ni
Gọi là Phạm chí.*

M

Phẩm 36: NÊ-HOÀN (có 36 bài)

*Phẩm Nê-hoàn này
Dạy đường hướng về
Điềm nhiên tịch diệt
Vượt khổ sinh tử.*

*Nhẫn phải giữ đứng đầu
Niết-bàn, Phật tối thượng
Xuất gia không phạm giới
Ngăn tâm không gây hại
Không bệnh lợi nhất
Biết đủ giàu nhất
Tín bạn tốt nhất
Nê-hoàn vui nhất.*

*Đói, bệnh nặng nhất
Các hành: khổ nhất
Hiểu đúng như vậy
Nê-hoàn vui nhất.*

*Ít đi đường thiện
Tất đến ác nhiều
Biết đúng như vậy
Nê-hoàn rất yên.*

*Sinh đến cõi thiện
Bị đọa cõi ác
Đạt đến Nê-hoàn
Đều do nhân duyên.*

*Nai sống rừng hoang
Chim bay hư không*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Pháp theo nhân quả
Chân nhân hướng diệt.*

*Trước không có gì
Sau đó cũng không
Chính là vô đắc
Có gì nghĩ suy.*

*Tâm khó thấy
Tu mới thấy
Giác ngộ dục
Thấy đầy đủ.*

*Không thích trần
Là thoát khổ
Vì ái dục
Thống khổ tăng.*

*Rõ bất tịnh
Nên chế ngự
Không tham luyến
Thì hết khổ.
Thấy biết thấy
Nghe biết nghe
Niệm biết niệm
Thức biết thức
Không chấp trước
Không phân biệt
Trừ tất cả
Là thoát khổ.*

*Trừ thân tướng
Diệt thọ hành
Thức không còn
Là hết khổ.*

*Theo là động
Bỏ là tịnh
Tránh gần động
Xa hỷ lạc.*

*Xa hỷ lạc.
Thì an tịnh
Đã tịch tịnh
Hết đến đi.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không đến đi
Thoát sinh tử
Hết sinh tử
Không bỏ thử.*

*Đoạn bỏ thử
Diệt cả hai
Diệt tận cùng
Là hết khổ.*

*Tỳ-kheo có tái sinh
Nếu tạo hữu, có hành
Không tạo hữu, hết hành
Hết hữu, sinh chấm dứt.*

*Người đạt đến vô niệm
Mới có thể đạt đến
Không sinh, không còn hữu
Không tạo, không có hành.*

*Có hữu và còn hành
Là chưa được bình an
Không còn hữu và hành
Là giải thoát, bất sinh.*

*Từ hữu này chấm dứt
Từ hữu này tái sinh
Còn hành có sinh tử
Bỏ hành, được chứng quả.*

*Thực, nhân duyên sinh hữu
Thực, nhân duyên khổ vui
Ở đây cần phải diệt
Không còn niệm theo hành
Hành diệt, tự nhiên an
Những đau khổ chấm dứt.*

*Tỳ-kheo, Ta đã biết
Chẳng thuộc vào các cõi
Chẳng ở hư không xứ
Chẳng vào các dụng xứ
Chẳng thuộc tướng vô tướng
Chẳng đời này đời sau
Không mặt trời và trăng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không đi, không lơ lửng
Ta không còn qua lại
Không đến và không đi
Không mất và không sinh
Nơi ấy là Nê-hoàn.*

*Giống như vậy, nhưng khác
Giải thoát hết khổ vui
Thấy không còn sợ hãi
Không nói, nói không sai.*

*Bẻ gãy mũi tên hữu
Không còn vướng ngu si
Là khoái thích số một
Đường này an vô thượng.*

*Bị nhục, tâm như đất
Tu nhẫn như cửa đi
Sạch như nước không cấu
Vô sinh, hết luân hồi.*

*Không tham đắm thắng lợi
Tuy thắng, khổ lại sinh
Nên tự cầu thắng pháp
Đã thắng, không còn sinh.*

*Dứt cũ, không tạo mới
Chán thai, không hành dâm
Giống héo, không mọc nữa
Ý diệt như lửa tắt.*

*Bào thai là biển uest
Vui gì mà hành dâm
Trên trời tuy cõi thiện
Đều không bằng Nê-hoàn.*

*Cần biết đoạn tất cả
Không tham luyến thế gian
Vứt hết đến diệt độ
Đường này là tối thượng.*

*Phật dạy pháp Thánh đế
Trí dũng nên phụng trì
Hành tịnh không uest nhiệm*

Tự biết vượt thế gian.

*Hành đạo trước xa dục
Sớm mặc giới pháp Phật
Diệt ác thoát cảnh ác
Như chim vượt hư không.*

*Ai đã hiểu Pháp cú
Chí tâm tu tập theo
Vượt qua bờ tử sinh
Hết khổ, không hoạn nạn.*

*Đạo pháp không thân sơ
Chánh không cần mạnh yếu
Quan trọng không vọng tưởng
Mở kết là thanh tịnh.*

*Thượng trí nhàm chán thân
Nguy ách không chân thật
Khổ nhiều nhưng vui ít
Chín lỗ đều bất tịnh.*

*Tuệ dùng nạn mua an
Không tham, thoát các nạn
Hình hài như bọt nổi
Tuệ thấy, xả không tham.*

*Quán thân là vật khổ
Sinh, lão, bệnh, tử khổ
Vứt cấu hành thanh tịnh
Tất được an lạc lớn.*

*Dùng tuệ phá tan tà
Diệt hữu lậu không còn
Tu thanh tịnh, vượt đời
Trời người đều kính lễ.*

M

Phẩm 37: SINH TỬ (có 18 bài)

Phẩm Sinh Tử này

*Nói về người, quý
Thân mất thân còn
Tùy nghiệp chuyển sinh.*

Mạng sống như trái chín

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thường sợ bị rụng rơi
Đã sống thì phải khổ
Ai có thể bất tử?

Khởi đầu ưa ân ái
Vì dâm vào bào thai
Thọ thân mạng như điện
Ngày đêm giảm không dừng.

Thân này là vật chết
Tinh thần pháp vô hình
Chết rồi lại tái sinh
Nhưng tội phước không mất.

Luân hồi rất nhiều đời
Còn si ái còn dài
Tự làm, hưởng khổ vui
Thân chết, thức tiếp nối.

Thân bốn đại là sắc
Thức bốn ấm là danh
Sự tình mười tám giới
Bị duyên khởi mười hai.

Thần thức nơi chín địa
Sinh tử nối tiếp hoài
Thế gian ngu không học
Si ám không Thiên nhãn.

Bôi bản bằng ba cấu
Không mắt ý tà kiến
Cho chết rồi còn mãi
Hay cho chết mất hẳn.

Tâm thức tạo ba cõi
Năm đường thiện và ác
Lặng lẽ đi và đến
Qua lại theo nhân quả.

Dục, Sắc, Vô hữu sắc
Tất cả do nghiệp cũ
Như cây nào trái ấy
Báo như bóng theo hình.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thức lấy thân làm tên
Như lửa theo chất đốt
Nơi đuốc gọi lửa đuốc
Tùy than cỏ phân củi.*

*Tâm pháp khởi theo nhau
Pháp diệt thì tâm diệt
Sinh diệt như mưa đá
Lưu chuyển không tự biết.*

*Thức chạy theo năm đường
Qua lại khắp mọi nơi
Bỏ thân rồi thọ thân
Như xe lăn trên đất.*

*Con người bỏ xác thân
Như ra khỏi nhà cũ
Thức lấy thân làm nhà
Thân hoại, thức tiếp nối.*

*Tinh thần trong thân thể
Như chim nhốt trong bình
Bình vỡ, chim bay ra
Thân chết, thần tái sinh.*

*Si mê tưởng thường, tịnh
Ưu thân tưởng, nghi tưởng
Hy vọng không chính yếu
Phật dạy: chính vô minh.*

*Một gốc, hai thay đổi
Ba cấu, năm rộng lớn
Các biển mười hai việc
Hay thay vượt vực trời.*

*Khi đoạn tuyệt ba sự
Biết thân không sống nữa
Mạng sống, hơi ấm, thức
Bỏ thân sang đời khác.*

*Khi chết, thân trên đất
Như gỗ nào biết gì
Quán sát tướng trạng này
Như huyễn, ngu mới tham.*

M

Phẩm 38: ĐẠO LỢI (có 19 bài)

Phẩm Đạo Lợi này

*Kính vua cha thầy
Chỉ dạy đường thiện
Đôn đốc theo chánh.*

*Người biết kính bậc trên
Vua, cha, thầy, tu sĩ
Giới, tín, thí, vãn, tuệ
Trọn đời sống an lành.*

*Đời trước tạo phước lành
Sinh làm người tôn quý
An thiên hạ bằng pháp
Phụng đạo, ai cũng theo.*

*Vua đứng đầu thần dân
Thường từ ái xuống dưới
Tự thân tuân pháp, giới
Dạy người, ngăn lỗi lầm.*

*Sống an chớ quên nguy
Nghĩ đúng, làm phước thêm
Kết quả của phước đức
Đến không luận sang hèn.*

*Làm tướng trong thế gian
Thuận chánh không theo tà
Tâm chánh thắng các ác
Như vậy là Pháp vương.*

*Thấy đúng thường bố thí
Nhân ái thích lợi người
Có lợi phân đồng đều
Nên mọi người thân cận.*

*Như bò lội qua sông
Trước chính, sau cũng chính
Giữ pháp tâm không tà
Như vậy mọi người an.*

Chớ vọng cầu thần tượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chỉ rước thống khổ thôi
Ý ác tự giết mình
Không sao đến cõi thiện.

Nên dựa vào giới đức
Phước báo luôn theo ta
Người thấy pháp dẫn đầu
Thoát ly ba đường ác.

Giữ giới trừ sợ, khổ
Phước đức trên ba cõi
Quỷ rồng tà độc hại
Không phạm người trì giới.

Bất nghĩa, không thành tín
Đối trá, ưa tranh cãi
Nên xa lánh hạng này
Gần ngu, chỉ thêm tội.

Nhân hiền, nói thành tín
Học rộng, đủ giới hạnh
Nên biết thân bậc này
Gần trí, tín, nhiều thiện.

Nói hay, không giữ giới
Tâm loạn, không làm thiện
Tuy thân sống chỗ vắng
Nhưng không phải học pháp.

Một, nói lời hay đúng
Hai, thuyết theo giáo pháp
Ba, ái ngữ vừa ý
Bốn, nói thật không dối.

Không biết, nhận dao bén
Chỉ làm thân bị thương
Ngu ưa học tà thuyết
Làm theo chịu khổ đau.

Tham dục, sân nhuế, si
Là ba gốc bất thiện
Vì nó thân tự hại
Báo do si ái sinh.

Có phước làm trời người

*Phi pháp đọa cõi ác
Riêng bậc Thánh thấy rõ
Thường hành lời Phật dạy
Giới đức lợi hai đời
Đã làm, phước theo thân
Trời người đều khen ngợi
Tâm chánh luôn an ổn.*

*Làm ác, không nghĩ bỏ
Ngày thêm, không hối hận
Mạng trôi qua như suối
Sợ vậy, nên giữ giới.*

*Nay trên đầu của ta
Tóc bạc, mạng bị trộm
Là Thiên sứ đã báo
Đúng lúc nên xuất gia.*

M

Phẩm 39: KIẾT TƯỜNG¹ (có 19 bài)

*Phẩm Kiết Tường này
Phương pháp tu thân
Bỏ ác làm thiện
Mãi hưởng phước nhiều.*

*Phật, Đạo Sư chư Thiên
Như Lai giảng chân nghĩa
Có tu sĩ Phạm chí
Hỏi: an lành là gì?*

*Phật từ bi thương họ
Giảng yếu nghĩa pháp này
Tin thích theo chánh pháp
Là an lành tối thượng.*

*Không lệ thuộc trời người
Cầu khẩn điều may rủi
Không cúng tế thần linh
Là an lành tối thượng.*

*Chọn bạn hiền sống chung
Chú trọng làm phước đức
Thân hành động chân chánh*

---

¹. Tương đương Pāli – Mangala-sūta – kinh Hạnh phúc.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Là an lành tối thượng.

*Bỏ ác, làm theo thiện
Tránh rựu, biết tiết chế
Không tham dâm nữ sắc
Là an lành tối thượng.*

*Học rộng, sống đúng giới
Tinh tấn học pháp, luật
Sửa mình, không tranh chấp
Là an lành tối thượng.*

*Hiếu thảo với cha mẹ
Lo gia nghiệp, vợ con
Không hành động phóng dãng
Là an lành tối thượng.*

*Không khinh mạn, tự cao
Tri túc, biết nhớ ân
Thường xuyên học kinh pháp
Là an lành tối thượng.*

*Học nhiều, thường khiêm tốn
Thích gặp bậc Sa-môn
Nghe giảng thọ trì ngay
Là an lành tối thượng.*

*Trai giới, tu phạm hạnh
Muốn thân cận Hiền thánh
Nương tựa bậc Minh trí
Là an lành tối thượng.*

*Tín tâm, sống đạo đức
Ý quyết định không nghi
Muốn thoát ba đường ác
Là an lành tối thượng.*

*Bố thí, tâm bình đẳng
Kính phụng bậc Đắc đạo
Cung kính các vị trời
Là an lành tối thượng.*

*Thường tránh xa tham dục
Ngu si và sân hận*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tập nhận thức đúng đạo
Là an lành tối thượng.*

*Vứt bỏ điều vô ích
Siêng tu đạo thiết thực
Thường làm việc đáng làm
Là an lành tối thượng.*

*Vì tất cả chúng sinh
Xây dựng tâm Đại từ
Nhân ái giúp chúng sinh
Là an lành tối thượng.*

*Muốn cầu phước an lành
Phải kính tín Đức Phật,
Muốn cầu phước an lành
Phải học nghĩa Pháp cú,
Muốn cầu phước an lành
Nên cúng dường Tăng bảo,
Người trì giới thanh tịnh
Là an lành tối thượng.*

*Người trí sống trong đời
Luôn tập hạnh an lành
Tự thành tựu Tuệ giác
Là an lành tối thượng.*

*Phạm chí nghe Phật dạy
Tâm ý rất hoan hỷ
Đảnh lễ sát chân Phật
Quy y Phật, Pháp, Tăng.*

